

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ὥστε ἔδωκε τον Υἱόν αὐτοῦ τον μονογενή, δια να μη ἀπολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ να ἔχη ζωὴν αἰῶνιον» (Ιωάννης, γ':16).

Το παραπάνω εδάφιο εἶναι ἓνα ἀπὸ τα γνωστότερα του Ευαγγελίου καὶ ἀποτελεῖ μέρος της συνομιλίας του Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ με ἄρχοντα των Ἰουδαίων, τον Φαρισαῖο Νικόδημο, ὅταν αὐτός πήγε μια νύχτα να μιλήσει μαζί Του. Αρχικά ο Νικόδημος εἶπε στον Κύριο: 'Ραββί, ἐξεύρομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἦλθες διδάσκαλος· διότι οὐδεὶς δύναται να κάμνη τα σημεῖα ταῦτα, τα ὁποῖα συ κάμνεις, εἴαν δεν ἦναι ο Θεός μετ' αὐτοῦ'.
Ο

Κύριος του ἀπάντησε:

‘Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοι λέγω, εἴαν τις δεν γεννηθῇ ἄνωθεν, δεν δύναται να ἴδῃ την βασιλείαν του Θεοῦ’

, ο δε Νικόδημος ῥώτησε: ‘

Πως δύναται ἄνθρωπος να γεννηθῇ γέροντων; μήποτε δύναται να εἰσέλθῃ δευτέραν φοράν εἰς την κοιλίαν της μητρὸς αὐτοῦ καὶ να γεννηθῇ;

’. Ο Κύριος διευκρίνισε λέγοντας:

‘

Ἀληθῶς, ἀληθῶς σοι λέγω, εἴαν τις δεν γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δεν δύναται να εἰσέλθῃ εἰς την βασιλείαν του Θεοῦ. Το γεγεννημένον ἐκ της σαρκὸς εἶναι σαρξ καὶ το γεγεννημένον ἐκ του Πνεύματος εἶναι πνεῦμα...

’ καὶ ο Νικόδημος ξαναῤῥώτησε:

‘Πως δύνανται να γείνωσι ταῦτα;’.

Ο Κύριος ἀπάντησε καὶ μεταξύ των ἄλλων εἶπε: ‘

... καθὼς ο Μωϋσῆς ὕψωσε τον ὄφιν ἐν τη ἐρήμῳ, οὕτω πρέπει να ὑψωθῇ ο Υἱὸς του ἀνθρώπου, διὰ να μη ἀπολεσθῇ πας ο πιστεύων εἰς αὐτόν, ἀλλὰ να ἔχη ζωὴν αἰῶνιον. Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ὥστε ἔδωκε τον Υἱόν αὐτοῦ τον μονογενή.

.’(Ιωάννης, γ':14-16), παρομοιάζοντας τη σωτηρία του ἀνθρώπου μεσσω της πίστεως στον σταυρωμένο καὶ ἀναστημένο Ἰησοῦ Χριστό, ἡμετεῖς με τη θεραπεία των δαγκωμένων ἀπὸ φίδια Ἰσραηλιτῶν, που ἐλάμβαναν ὅταν ἐβλεπαν στο χάλκινο φίδι το ὁποῖο ἔκανε καὶ ὕψωσε πάνω σε ξύλο με ἐντολὴ Θεοῦ, ο Μωϋσῆς (Ἀριθμοί, κα': 8,9).

Συνεπώς δεν ήρθε να κρίνει τον κόσμο ο Κύριος, αλλά να τον σώσει. Ήρθε να ζήσει μια ζωή αγία ευεργετώντας όλους τους καταδυναστευμένους από τον διάβολο, να κηρύξει το ευαγγέλιο της Βασιλείας του Θεού και να πληρώσει σαν αναμάρτητος που ήταν, για τις αμαρτίες όλων των ανθρώπων, με τη θυσία Του πάνω στο σταυρό του Γολγοθά. Βέβαια ο Κύριος σεβόμενος την ελευθερία κάθε ανθρώπου, μόνο όσους πιστεύουν σ' Αυτόν και τον επικαλούνται στη ζωή τους, τους καθαρίζει με το άγιο αίμα της θυσίας Του. Αυτούς ο Πατέρας Θεός τους αναγεννάει δια του λόγου Του (Α' Πέτρου, α':23) και δια του Αγίου Πνεύματος και τους κάνει παιδιά Του. Δηλαδή μορφώνει ένα νέο πνεύμα στη ψυχή του πιστού ανθρώπου σύμφωνα με τον δικό Του χαρακτήρα, που μπορεί να νικά πάθη, κακές επιθυμίες και γενικά τα διάφορα έργα της σαρκός που κυριεύουν τον άνθρωπο και να ζει μια νέα ζωή με κύριο γνώρισμα, τον καρπό του Αγίου Πνεύματος (Γαλάτες, ε':19-26).

Ένα χαρακτηριστικό γραφικό παράδειγμα αναγέννησης είναι αυτό του αποστόλου Παύλου. Ο απόστολος Παύλος πριν γνωρίσει τον Χριστό, ήταν διώκτης των ανθρώπων του Θεού, των χριστιανών, χάριν της θρησκείας του και του φανατισμού που αυτή του είχε επιβάλλει. Ο θρησκευτικός φανατισμός δεν αφήνει περιθώρια στον άνθρωπο να καταλάβει ποιο είναι το θέλημα του Θεού, παρά αισθάνεται ότι πρέπει να προστατεύει τα ήθη και έθιμα της θρησκείας του, βλέποντας τους άλλους σαν αιρετικούς. Έτσι αντιμετώπιζε ο απόστολος Παύλος τους μαθητές του Κυρίου Ιησού. Όμως όταν ήρθε ο Κύριος στη ζωή του και τον αναγέννησε, τότε κατάλαβε το λάθος του, και έγινε και αυτός μαθητής και στη συνέχεια ο Κύριος τον έκανε απόστολο των εθνών, με πολύ μεγάλο έργο και καρπό.

Είναι λοιπόν φανερό ότι με την αναγέννηση, ο Πατέρας Θεός ανοίγει τα πνευματικά μάτια του ανθρώπου και τότε βλέπει διαφορετικά την καθημερινότητα. Ο σκοπός της ζωής αλλάζει και πρωταρχική επιδίωξη του αναγεννημένου ανθρώπου είναι να κάνει το θέλημα του Πατέρα Θεού. Σύμφωνα με αυτό θα πρέπει ο αναγεννημένος πιστός να 'θάψει τον παλιό άνθρωπο' βαπτιζόμενος στο νερό, να βαπτισθεί στο Άγιο Πνεύμα και να πληρωνεται σε όλη την επίγεια ζωή του με Αυτό, ώστε να αγωνιστεί επιτυχώς τον καλό αγώνα, να διατηρήσει τη πίστη μέχρι τέλους και να εισέλθει ένδοξα στην ουράνια Βασιλεία (Πράξεις, β':38,39).

Αυτό διότι υπάρχει 'ο πλανών την οικουμένην όλην και κατήγορος των αδελφών ημών'

, ο λεγόμενος διάβολος που μαζί με τους αγγέλους του, αγωνίζονται να πλανήσουν κάθε αναγεννημένο πιστό, ώ στε να μολύνουν την πίστη του και να τον κάνουν πάλι δούλο της αμαρτίας. Γι' αυτό κάθε παιδί του Θεού καλείται με τη νέα ζωή του, να δείξει ότι η αγάπη είναι αμφίδρομη. Δηλαδή πρώ τα φανερώ νεται η αγάπη του Θεού προς τον άνθρωπο με τη συγχώ ρηση των αμαρτιώ ν του ☐ και την αναγέννηση, αλλά στη συνέχεια, όπως είναι δίκαιο, ο ευεργετημένος άνθρωπος καλείται να δείξει και αυτός την αγάπη του ☐ προς τον Θεό, φυλάσσοντας ☐ τις εντολές Του (Ιωάννης, ιδ' :15). Για να συμβαίνει αυτό θα πρέπει η αγάπη του ανθρώ που προς τον Θεό να κατέχει την πρώ τη θέση στην καρδιά του. Αλλιώς ς θα δημιουργηθούν προβλήματα, με άσχημες επιπλοκές. Για παράδειγμα, αν κάποιος αγαπάει την οικογένειά του ή την δουλειά του, περισσότερο από τον Ιησού Χριστό, τότε θα αδιαφορήσει για τα πνευματικά, όπως οι καλεσμένοι της παραβολής του μεγάλου δείπνου, αδιαφόρησαν στην πρόσκληση του οικοδεσπότη εξαιτίας επαγγελματικώ ν και οικογενειακώ ν υποχρεώ σεων (Λουκάς, ιδ:16-24).

Επίσης πρέπει να πούμε ότι η ☐ αγάπη μας στον Κύριο δοκιμάζεται και από φόβους, που ναι μεν είναι βάσιμοι κατά τα ανθρώ πινα δεδομένα αλλά όχι κατά Θεό. ☐ Για παράδειγμα οι μαθητές δοκιμάστηκαν όταν προστέθηκε σε αυτούς ένας πρώ ην διώ κτης, ο απόστολος Παύλος, γιατί δεν πίστευαν ότι είναι μαθητής και όλοι τον φοβόταν, μέχρι που ο Βαρνάβας τους ενημέρωσε ☐ για το πώ ς ο Κύριος τον επισκέφθηκε και τον άλλαξε. Η αγάπη μας προς αυτούς που θα φέρει ο Ιησούς Χριστός στην εκκλησία Του, πρέπει να είναι ένθερμη και να μην απορρίπτουμε, ούτε να φοβόμαστε κανέναν. Στην εκκλησία του Χριστού χωράνε όλοι όσοι έχουν ειλικρινά μετανοήσει και πιστέψει στον Ιησού Χριστό, άσχετα με το παρελθόν τους. Ενεργώ ντας έτσι κάθε παιδί του Θεού, θα αποτελεί και αυτό μέσο φανέρωσης της αγάπης του Θεού, μιας και θα εκπληρώ νει την αποστολή του σαν 'φως του κόσμου'.

Τέλος αναφέρουμε ότι η αγάπη του Θεού φανερώ νεται και με την απάντηση εκ μέρους Του σε αιτήματά μας, που είναι σύμφωνα με το θέλημά Του. Αφού ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός μας λέει: 'αιτείτε και θα σας δοθεί'

(Ματθαίος, ζ' :7), θα δώ σει απάντηση ο ίδιος. Όταν ο άνθρωπος έρχεται σε αδυναμία στο να λάβει από μόνος του κάτι, τότε στρέφεται προς τον Θεό και στην αδυναμία του ανθρώ που η δύναμη του Θεού θα φανεί τέλεια, είτε με θετική είτε με αρνητική απάντηση στο αίτημά του (Β' Κορινθίους, ιβ' :7-10).

Συνοψίζοντας λέμε ότι η αγάπη του Θεού προς τον κόσμο, βασικά φανερώθηκε με την έλευση, το έργο, τη θυσία και την ανάσταση του Υιού Του Ιησού Χριστού και στη συνέχεια με την έλευση του Αγίου Πνεύματος. Μέσω αυτών, μπορεί κάθε άνθρωπος που πιστεύει, να γίνει κοινωνός θείας φύσεως με την αναγέννηση και τη βάπτιση στο Άγιο Πνεύμα και να λάβει και να εργάζεται τη σωτηρία της ψυχής του, εκτελώντας το θέλημα του Θεού στη ζωή του. Ο Κύριος υποσχέθηκε ότι εφόσον εξακολουθούμε να Τον ζητάμε, θα είναι μαζί μας σε όλο μας το βίο (Ματθαίος, κη΄:20). Γι' αυτό μας προτρέπει λέγοντας: 'Μείνατε εν εμοί, και εγώ εν υμίν' (Ιωάννης, ιε΄:4). Εμείς ας μένουμε στην αγάπη Του, ζώντας καθώς Εκείνος θέλει. Αμήν!